
3. S. i Fasten 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

3. S. i Fasten 1930	4
3. s. i Fasten	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

3. S. i Fasten 1930

3. s. i Fasten

Prædikedag 3. s. i Fasten

Prædikedato 23. marts 1930

Prædiketekst Johannes 8,42-51

Prædiken ID P230330-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01 (25)

3. S. i. F.

64 203

277 96

Det er sommetider Skik at fremstille X som den blide, alt taalende unge Forkynder af Guds Kærlighed. Man skriver over hans Liv: Giver en dig et Slag paa din højre, saa vend venstre til. Man henviser til hans Ord om Fuglene og Lilierne — den blide Hengiven sig i Tillid til Gud. Man gør opmærksom paa, at Johs (Børnlille, elsker hverandre) var den Discipel, der laa til hans Bryst. Jesus bliver saaledes lig den blide Inder, der lader sig byde alt, og naar hans sagtmodige Tjener Ansgar kommer til Danmark, er det Mildhed og Tro, der sejrer over Asernes Vildskab og Tapperhed. Hele Betragtning er ensidig forkert. En Side af X gøres til den hele X. Thi vel var X sagtmodig og ydmyg af Hjertet, javel, naar det gjaldt ham selv. Hans egen Ære, hans timelige Personlighed, den maatte de gøre ved, hvad de vilde. Disse ting af Jord var ikke saa meget værd, at man yppede Kiv og Strid om dem; tillagde man dem den Værdi, var det Synd. Men naar det gjaldt *Sagen*, det, han stred for, da maaler hans Tapperhed sig med de tapreste og hans Vrede sig med den haardeste. Da er han kommen for at kaste Ild. Da raaber han til sine Fjender: I er af den

Fader Djævelen. Da svinger han Svøben i selve Templet over Kræmmernes Rygge. Ogsaa fortælles det om Johs, at han kunde blusse op i Nidkærhed: Skal vi ikke hente Ild fra Himlen til at opbrænde den mod dig ugæstfri Landsby med? Og at X godt vidste, at Tilliden til Gud maa suppleres med Arbejde for at blive til dagligt Brød, det viser “de betroede Talenter” os. Selv var hans Liv jo slidsomt. — Nej, X er ikke en Inder, der giver sig hen i sin Skæbne med et taalmodigt Suk. Ud fra X’s ophøjede Skikkelse straalder Energi og Aktivitet. Han prækede for Folk, der ikke forstod ham, fordi de ikke vilde. Men han sagde ikke: i Guds Navn, saa giver vi op. Nej, saa prøver vi paa en anden Maade. Kan vi ikke gøre dem glade og vakte, gør vi dem vrede og vakte. Blot Vækkelse kommer i Stand, er der dog Haab om Resultater. Evig Stilstand er Død.

Hører I det saa, I Folk af dette Sogn. Der skal Vaagenhed og Virksomhed til. Det er godt nok med Evighed, men pas vel paa, den ikke kommer til at koste for meget. For saa er Spektakler bedre. Jeg vil tage en Ting som Børneopdragelse. Lad dog Barnet faa den Kage, naar det endelig vil have den, for saa faar vi Fred. Ja Tak, men det var ikke Formaålet, men at faa et godt Menneske ud af det Barn. Det kan ikke tidlig nok lære, at der er mange Kager i denne Verden, man maa pege paa uden at kunne faa. Vil Forældre ikke lære deres Barn det, kommer Livet til det. Og det bliver paa en haardere Maade, og tit bliver det ikke. For hvad man i Ungdom forsømmer, man kun svært i Alderdom nemmer. Og disse Forældre kan takke deres egen pjaltede Overfølsomhed for, at det gaar deres Barn stik modsat af, hvad de vilde — at det gaar til Bunds. Kommer man i et Hjem, hvor Børnene bestemmer, da ved man, det er ikke noget sundt kristeligt Liv, der føres dér. Derfor skal der ikke skændes og hugges. Bestemthed kan oftest vises uden Prygl.

Nej, lad os endelig ikke bilde os ind, at vor Frelser holdt saadan af os, at han var svag over for os. Han var en Mand. Lad os lære af ham og bede ham velsigne os til, i vor Vandel, som vi fører os, over for Livets Opgaver, i Savn og Trængsel, i Liv og Død at være kristeligt mandige.